

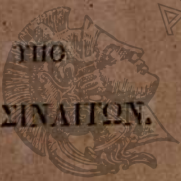
*Προς τον Πάτριον Κωνσταντινουπόλεως
Επίσκοπον*

*Be
ABC*

**ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΗ ΑΓΙΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ**

ΚΑΙ

ΠΡΩΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΑΥΤΟΥ.

ΤΩΝ ΣΙΝΑΙΤΩΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΚΟΡΑΗΣ» ΠΑΠΑ Π. ΖΑΓΚΑΝ.

1867.

1581

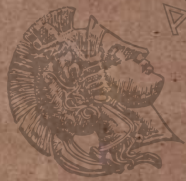
Be

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΤΟΥΤΗ
ΑΡ. 2835
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΝΑΙΟΥ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ
ΑΓΙΟΥ ΣΙΝΑΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΤΟΥ ΒΥ-
ΖΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

Ἡ Α. Πανιερότης, ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, ὁ ἄρτι νομίμως καὶ κανονικῶς, ἕνεκα τῶν φρικαλέων αὐτοῦ καταχρήσεων καὶ ἐγκλημάτων, ἐκπτώτος ἀπὸ τῆς Ἡγουμενικῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Σινᾶ ἑδρας κηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ δυνάμει ἀπαρχαγρᾶπτων Ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων τεταγμένου νομίμου καὶ κανονικοῦ δικαστοῦ ἐν ἐμπιπτούσαις διαφοραῖς ἀναμέσον Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων, τοῦ Μακαριωτάτου, λέγομεν, καὶ Θειοτάτου τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ τὴν Α. Θ. Μ. ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ πρῶν ἀγαθὸς ἡμῶν οὗτος Ποιμενάρχης ἐξέδοτο πρό τινας σχοινοτενὲς καὶ πολυφυλλον ὑπόμνημα, πρὸς τὴν ἐν Βασιλευούσῃ Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀπευθυνόμενον, (ὡς ἂν εἰ αὕτη εἶχε δικαιοδοσίαν τινα ἐπὶ τοῦ Σινᾶ), δι' οὗ, ἀθρόα τῇ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς σοφιστείας πανοπλίᾳ ὀπλιζόμενος, πειρᾶται ἑαυτὸν ὑπερασπίσαι καὶ καταδείξαι ἀβασίμους δῆθεν τὰς κατ' αὐτοῦ βασιμωτάτας αἰτιάσεις τῶν Πατέρων, παρα-

μορφῶν δὲ τὴν τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἀναφαίνεται, ὡς νομίζει, ἄγνος καὶ καθαρὸς ἀπὸ τῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων αὐτῶ προσαπτομένων κατηγοριῶν, καὶ ἄρρητ' ἀθέμιτα ψάλλων καὶ κακῶς ἐπικαλούμενος, πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ μᾶλλον βλάβην, γεραρὰ Πατριαρχικὰ καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια, κινεῖ πάντα λίθον, ὅπως καταπίσῃ τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ λάβῃ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν φρικωδῶν αὐτοῦ ἐγκλημάτων μέρος, οὕτω δὲ καταπατηθῶσι καὶ μηδενισθῶσιν αἱ κατ' αὐτοῦ σεπταὶ ἀποφάσεις, αἵτινες, τοῖς Θείοις καὶ Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τοῖς ἀνέκαθεν τεταγμένοις συνάδουσαι καὶ Πατριαρχικὸν κῦρος περιβεβλημένα, καὶ ἀνέκκλητοι ἤδη καὶ νομιμώτατα εἰσι.

Σκληρὸν ἀληθῶς τὸ δημοσιεύειν ἀνοσιουργίας προϊσταμένων, ἀλλ' ἔτι σκληρότερον καὶ πολυδακρυτότερον, ὅταν τούτων πρόξενοι ὡς πρόσωπα οὐ τὴν τυχοῦσαν Ἐκκλησιαστικὴν ἀξίαν περιβεβλημένα, λειτουργοὶ τοῦ παναγαθου καὶ ἀμώμου Θεοῦ τῆς εἰρήνης, ἄνδρες τὴν τῶν πιστῶν ποιμαντορίαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐμπιστευθέντες καὶ τούτοις παράδειγμα προκείμενοι, οἵτινες ὅλως τῆς ἑαυτῶν ὑψηλῆς ἀποστολῆς ἐπιλήσμονες, ἐνέπλησαν φεῦ! τὰς χεῖρας παντὸς ρύπου καὶ ἀκαθαρσίας, τὰς χεῖρας ἐκεῖνας ἅς ὤφειλον τηρεῖν ἄγνας καὶ ἀμολύντους, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι διὰ τούτων λαμβάνουσι καὶ τὰ ἀχραντα καὶ πάνσεπτα μυστήρια! Σκληρὸν, λέγομεν, καὶ σπαραξικάρδιον, διότι ἐκ τοῦ τοιούτου γεννᾶται παρὰ τοῖς πολλοῖς ἢ περὶ τὰ Θεῖα περιφρόνησις καὶ τὰ ἱερώτερα καὶ Θεϊότερα ἐμπαίζονται. Σκληρὸν, ἀλλ' ἡμεῖς οὐ πταίομεν ὀφεί-

λομεν, ἀφοῦ ἤδη ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου, οὐδὲν αἰδεσθεῖς, ἐξῆλθεν εἰς τὸ τῆς δημοσιότητος στάδιον, ἀπαντῆσαι ἐν ὀλίγοις κἂν καὶ προστατεῦσαι ὀλόκληρον ἐξυβρίζομένην Ἱερὰν Κοινότητα καὶ γεραρὰν Βασιλικὴν Μοῆν, τὰ ἔσχατα ὑπ' αὐτοῦ παθοῦσαν· ὀφείλομεν πρὸς τιμὴν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς θρησκείας αὐτῆς καταδειξαι ἐνώπιον τοῦ Ὁρδοδόξου πληρώματος· τίς ὁ ἀνὴρ, τίς ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἅγιος πρῶν Σιναίου Κύριλλος καὶ τίνες αἱ πράξεις αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον οὐδαμῶς προτιθέμεθα σήμερον ἀνασκευάσαι τὸ πολύφυλλον καὶ σχοινοτενὲς ἐκεῖνο ὑπόμνημα, οὐδὲ καταδειξαι, κατὰ πόσον εὐμοιρεῖ ἀληθείας καὶ λογικῆς καὶ ἐρείδεται ἐπὶ νομικῶν καὶ κανονικῶν λόγων ἢ ἂν ἀπλῶς μόνον λέξεων καὶ φράσεων ἐννοίας κενῶν μεστὸν ἦ, σαθρὸν οἰκοδόμημα ἀνθρώπου ἐπὶ ψάμμου οἰκοδομοῦντος, ἐπιφυλαττόμενοι πράξαι τὸ τοιοῦτον ἐν δευτέρᾳ εὐκαιρίᾳ· ἀπλῶς μόνον σήμερον προανακρούομεν τὸν ἀγῶνα, μέρος ἐκ τῆς ὅλης πολιτείας τῆς πρῶν αὐτοῦ Πανιερότητος παρατιθέντες καὶ τινα τῶν τοσοῦτων αὐτοῦ ἀθανάτων ἀνδραγαθημάτων ἐν συνόψει διεξιόντες, ἀ ἀληθῶς τὴν ἑαυτοῦ μνήμην παρ' Ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἐπιούσι Σιναίταις ἀγήρατον καὶ ὑμνουμένην καταλιποῦσι πεποιθότες, ὅτι, μέχρις οὗ ἐν ἐκτάσει καὶ ταῖς οἰκείαις ἀποδείξεσι τὸν ἐπταετῆ ἀρχιεπισκοπικὸν καὶ ἱεροπρεπῆ αὐτοῦ βίον ἀφηγηθῶμεν, οἱ πάντες ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸν καλὸν κάγαθόν τοῦτον Ἀρχιερέα κρινοῦσι καὶ ἐκ τοῦ ὄνουχος ὁ λέων γνωσθήσεται.

Κατὰ τὸ 1859 σωτήριον ἔτος ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου

Κυρίλλος, ἠγούμενος μέχρι τοῦδε διατελών τοῦ ἐν Μολδαυτῇ Συναϊτικῷ Μετοχίου Φιστιτζίου, ἐκλήθη, ὅπως ἀναβῆ ἐπὶ τὸν ἠγουμενικὸν καὶ Ἀρχιεπισκοπικὸν τοῦ Σινᾶ Θρόνον, διαδεχόμενος τὸν ἄρτι πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντα ἀοίδιμον καὶ σοφώτατον ἐκείνον Πατριάρχην Κωνσταντίον τὸν ἀπὸ Συναίου· ἀλλὰ πῶς ἀνέβη; Οὐκ ἐνδιατρίβομεν ἤδη ἐπὶ τῶν τότε συμβάντων, γνωστῶν ὄντων τοῖς πᾶσι, τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἄνευ τῆς τῶν Πατέρων εἰδήσεως ἔθετο εἰς δημοπρασίαν τὴν Ἱερὰν Ἡμῶν Μονήν, καταδαπανήσας ἕξ ὅλας καὶ ἐπέκεινα μυριάδας Καισαροβασιλικῶν φλωρίων, ἐνῶ παρὰ τῶν Πατέρων εἶχε μόνον τὴν ἄδειαν, ὅπως δαπανήσῃ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἔξοδα τὰ πρὸς χειροτονίαν ἀναγκαιοῦντα, ἐκτιθεὶς δὲ ἀσυστάλως διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν καὶ τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν, οὐς παρέστησεν, ὡς δωροδοκηθέντας, ἐχειροτονήθη ἀντικανονικῶς παρὰ τοῦ τότε οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, κατὰ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ λόγους καὶ ὁμολογίαν δόλω καὶ χρυσίῳ βαρυτίμῳ τὴν ἄπρατον χάριν κτησάμενος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀφειρηθείας δόσας τοῖς Πατράσι κατανοῆσαι, ὁποῖον ἡ Μονὴ ἐμελλεν ἔχειν προστάτην πρὸς σύστασιν καὶ οἰκονομίαν αὐτῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ πράξεων.

Αὗται, ἀληθεῖς ἀθεμιτουργίαι, τετραπλῆς φύσεώς εἰσι.
 α. Σφετερισμοὶ καταχρηστικοὶ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας. β'. Διοικήσεις αἰσχρὰ τῆς Μονῆς ἔσωτε καὶ ἔξω,

γ'. Ἀθέτησις παντός Κανόνος Νόμου καὶ Προνομίου τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ καταπάτησις πασῶν τῶν δοθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεων ἐγγράφων τε καὶ προφορικῶν. δ'. Κακουργήματα καὶ δολιότητες, καθαπτόμεναι οὐχὶ πλέον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ὡς Ἡγουμένου, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἀξίας καὶ τιμῆς. Καὶ πρῶτον

Α'. Σφετερισμοὶ καταχρηστικοὶ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἄν καὶ ἡ Μονὴ ἐδαπάνη μεγάλα ποσὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀξιοπρεπεστάτην, εἶχε δὲ παραχωρηθῆ αὐτῷ ἰσοβίως ἡ νομὴ τοῦ ἐν Μολδαυίᾳ Φιστιτζίου, φέροντος, ἐτησίως ὑπὲρ τὰς ἐννέα χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν, χρησιμευόντων πρὸς ἀξιοπρεπῆ αὐτοῦ συντήρησιν, ἂν καὶ τὰ πολυδάπανα αὐτοῦ τῇ δε κάκεισε ταξείδια ἦσαν εἰς βᾶρος τῆς ταλαίνης Μονῆς, ἐντοσοῦτω ὁ τότε ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, μὴ ἐξαρκούμενος, ἔθετο χεῖρα βέβηλον καὶ ἐσφετερίσθη ἐπὶ ἐπταετίαν ὑπέρογκα ποσὰ, διεχειρίζετο δὲ καὶ ἅπασαν τὴν ἐξω Μοναστηριακὴν περιουσίαν, οὐδέποτε βουλευθεὶς δοῦναι λογαριασμὸν τῆς ἑαυτοῦ διαχειρίσεως. Ἐκ τῶν πολλῶν σφετερισθεισῶν ποσοτήτων ἀναφέρονεν στρογγύλους τινὰς ἀριθμοὺς, ἔχοντας, ὡς ἐξῆς.

1ον. Ποσὰ καθαρὰ, ἅτινα ἀφῆρσεν ἀπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου.

Ὁ ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Κωνσταντίας, ἀποβλέπων καὶ εἰς τὸ μέλλον, εἶχε καταθέσει εἰς τὴν ἐν Πετροπόλει Ῥωσικὴν Τράπεζαν ἐξήκοντα χιλιάδας ρουβλίων εἰς δύο γραμμάτια ἀνὰ 30,000 χιλιάδας ἕκαστον, διατέξας, ὅπως

ὁ τόκος αὐτῶν (4 τοῖς 0]0) ἀποστέλληται ἐτησίως πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν· ἀλλ' αἱ ἐξήκοντα αὐταὶ χιλιάδες ρουβλίων ἐκίνησαν πρῶτως ἤδη τὴν ὄρεξιν τοῦ πρώην ἀγίου Σιναίου, ὅστις, δόλω χρησάμενος, ἐξηπάτησε τοὺς Πατέρας; χορηγήσαντας αὐτῷ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξαργυρῶσαι τὰ γραμμάτια ἐκεῖνα λέγων αὐτοῖς, ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο ἀντὶ τεσσάρων τοῖς ἑκατὸν ἀποτίειν δέκα τοῖς ἑκατόν. Καὶ τὸ μὲν ἐν γραμμάτιον ἐκ 30,000 ρουβλίων, ἤτοι δεκακισχιλίων φλωρίων, ἐπέτυχεν ἐξαργυρῶσαι καὶ καταβροχθίσαι; τὸ δὲ ἕτερον μεθ' ὅλας τὰς ἐντίμους ἐνεργείας οὐκ ἠδυνήθη ἀρπάσαι. Οὕτω πῶς ἤρπασεν ἐπίσης καὶ ἕτερον γραμμάτιον τῆς ἐν Ὀδησσῷ Τραπεζῆς ἐκ τετρακισχιλίων ρουβλίων; ἤτοι φλωρίων χιλίων τριακοσίων καὶ τριάκοντά τριῶν; ὡς καὶ ἐν ὁμόλογον ἐκ χιλίων Καισαροβασιλικῶν Δημητριάδου τινός, ἅπερ δι' ἴδιον ἑαυτοῦ λογαριασμὸν ἐξηργύρωσεν· οὕτω πῶς ἀφήρσε μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου δώδεκα ὅλας χιλιάδας φλωρίων; ὡς καὶ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866 ἑτέρας δισχιλίας καὶ πεντακοσίας λίρας Ἀγγλίας, ὥστε ἀπὸ μόνου τοῦ ταμείου τοῦ Σκευοφυλακείου ἐλήστευσεν ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα χιλιάδων φλωρίων εἰς μετρητὰ, δοὺς μὲν διὰ ταῦτα ὁμόλογα χρεωστικά, ὕστερον δὲ, εὐκαιρίας δραξάμενος; διαρρήξας δολίως καὶ δίκην ληστοῦ τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα.

2ον. Ποσὰ; ἅπερ, ἀνήκοντα τῇ Μονῇ, ὑπεξήρσεν ἄλλοθεν.

Ἄδυνατοῦμεν ὑπολογίσειν ὅποσα καὶ ὅποια ποσὰ ἐκ τῆς

ἑξωτερικῆς περιουσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐλυμήνατο· πα-
ρατιθέμεθα μὲν τι ποσότητάς τινας, ἱκανὰς ἀποδείξει τὸν
τοῦ ἀνδρὸς χαρακτῆρα· καὶ πρῶτον ἐσφετερίσθη τὸ εἰσό-
δημα τῶν κτημάτων Βεσσαραβίας τῶν ἐτῶν 1863 καὶ
1864 εἰς δεκακισχιλία Καισαροβασιλικὰ συμποσούμενα,
παρέλαβε δὲ μετέπειτα καὶ ἑτέρας ὀκτακοσίας λίρας παρὰ
τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἐπιτρόπου τοῦ Σινᾶ Πετρᾶ, προερχομένας
ἀπὸ τῆς πωλήσεως μοναστηριακῆς τινος οἰκίας, πωλη-
θείσης πρὸς τρισχίλια καὶ τριακόσια πενήκοντα Ναπο-
λεόνια, ἐξ ὧν ἡ Μονὴ οὐδ' ὀβολὸν ἔλαβε καὶ ἐκράτησε
καὶ ἐκ τῶν σταλέντων τρισχιλίων φλωρίων τοῦ Ἀρχι-
μανδρίτου Κυρίλλου Ῥοκίδου (τοῦ ἤδη Σεβασμιωτάτου
Ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κύρ Καλλιστράτου) φλωρία χί-
λια καὶ διακόσια.

Ἄλλ' ὁ πρῶν ἅγιος Συναίου μένει εἰσέτι ὑπεύθυνος
διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἑξῶ Μοναστηριακῆς περιουσίας,
ἣν ἅπασαν ἐσφετερίσθη. Μένει πρῶτον ὑπεύθυνος διὰ τὰ
ἀπὸ τοῦ 1860—1863 εἰσοδήματα τῶν ἐν Βλαχομολδαυίᾳ
μοναστηριακῶν κτημάτων, εἰσοδήματα ἄφθονα καὶ πλου-
σιοπάροχα, ἐξ ὧν, ὡς ἐκ τοῦ καταστίχου φαίνεται, μόνον
4,500 φλωρία ἐπεμψε τῇ Μονῇ κατὰ τὸ 1860 ἔτος καὶ
πρῶτον τῆς ἀρχιεπισκοπείας αὐτοῦ, μένει εἰσέτι ὑπεύθυνος
διὰ τὰ ἐν Βεσσαραβίᾳ δάση τῆς Μονῆς, ἅπερ, χαριζόμενος,
ἐπώλησε τῶ ἀυταδέλφῳ αὐτοῦ Λεωνίδῳ Στρικίδῃ ἀντὶ
δώδεκα χιλιάδων ρουβλίων, ἐνῶ ἡ ἀξία αὐτῶν ἦν ὑπὲρ
τὰς τριάκοντα χιλιάδας ρουβλίων, μένει ὑπεύθυνος διὰ τὴν
περιουσίαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κυροῦ Κωνσταντίου

τοῦ ἀπὸ Σιναίου, ὑπολογιζομένην εἰς δεκαεπτακισχίλια φλωρία καὶ ἐξ ἧς μόνον τρισχίλια φλωρία δέδωκε τῇ Μονῇ κατὰ τὸν τοῦ Σκευοφυλακείου κατάλογον, μένει ὑπεύθυνος διὰ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τῶν μετοχιῶν Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας, μένει τέλος ὑπεύθυνος ὁ ἀκόρεστος οὗτος Ἄδης διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συληθέντα ἀπὸ τοῦ Σκευοφυλακείου τιμαλφῆ καὶ βαρύτιμα κειμήλια, τὰ λαμπρὰ ἱερὰ ἄμφια, τὰ πυλῦτιμα σκεύη, ὧν κατάλογον τακτικὸν δημοσιεύσομεν, ἀπαντῶντες εἰς τὸ πολύφυλλον αὐτοῦ ὑπόμνημα! Ἰλιγγιᾶ ἀληθῶς καὶ ἐξίσταται ὁ ἐμβλέπων εἰς τοσοῦτον πλῆθος χρυσοῦ εἰς τοσαύτας χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν, καὶ φρίττει ἐπὶ τῇ ἀπληστία τοῦ ἀνδρός!

Ἄλλὰ ταῦτα πάντα, ἴσως λέξει τις, ἐσφετερίσθη ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου, διότι ἡ Μονὴ οὐδαμῶς ἐμερίμνα περὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς αὐτοῦ συντηρήσεως. Πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀποκρινόμεθα, ὅτι, ὅτε μὲν ὑπῆρχον τὰ ἐν Βλαχομολδαυία κτήματα καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κούζα ληστεύσεως αὐτῶν, ἡ Ἱερὰ Σύναξις παρεχώρησεν αὐτῷ, λόγῳ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως καὶ διατροφῆς, ἰσοβίως τὰ εἰσοδήματα τοῦ Φισιτιζίου, ὑπὲρ τὰς ἐννέα χιλιάδας φλωρίων φέροντες ἐτήσιον, ὅτε δὲ πάλιν ἐκεῖνα κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐξέλιπον, οἱ Πατέρες καὶ αὐτὶς παρεχώρησαν αὐτῷ τὸ εἰσόδημα κτημάτων τινων ἐν Βεσσαραβία, ὑπὲρ τὰ δισχίλια φλωρία ἐτήσιον εἰσόδημα φερόντων, κατὰ συνέπειαν ἡ Α. Πανιερότης εἶχε τὰ μέσα ἀφθονώτατα οὐχὶ πλέον ὅπως διάγη ἀξιοπρεπῆ βίον, ἀλλ' ὄντως Ἡγεμονικόν.

Ἄλλ' ὡς εἰ μὴ ἤρχουν αἱ τοσαῦται αὐτοῦ καταχρήσεις

καὶ σφετερισμοί, οἱ τὴν τοῦ Σινᾶ εὐποροῦσαν Μονὴν εἰς πενίαν ἐσχάτην ἀγαγόντες, ὡς εἰ μὴ ἦρχουν αἱ μυριάδες τῶν Καισαροβασιλικῶν αἱ ὑπ' αὐτοῦ ὑπεξαιρεθεῖσαι, ὡς εἰ μὴ ἦρχει ἡ γενικὴ αὐτῆ λήστευσις τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας, ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου ἐμελλεν ὑποπθεῖν καὶ εἰς ἕτερον πολλῶ βαρύτερον διὰ τὸ Σινᾶ, ἐμελλε, λέγομεν, καταχρεῶσαι καὶ τὴν Μονήν, καὶ ποῖαν Μονήν! τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀνθοῦσαν καὶ εὐπορωτάτην Βασιλικὴν τοῦ Σινᾶ Μονήν. Δεκαεπτὰ χιλιάδας Καισαροβασιλικῶν φλωρίων ἠναγκάσθη ἡ τάλαινα Μονή, χάριν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς ἀναδεχθῆναι, ποσὰ ἄπερ οὗτος ὤφειλε, καθὰ ἔλεγε, διαφοροῖς! Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα τολμᾶ ἀναίδην ἐμφανισθῆναι ἐνώπιον τῆς δημοσιότητος.

Ἐλθωμεν ἤδη καὶ δεῦρο ἐρευνησωμεν ἐν συντόμῳ τὴν τῆς Μονῆς διοίκησιν.

Β'. Διοικήσεις αἰσχρὰ τῆς Μονῆς ἔσωτε τε καὶ ἔξω.

Πρῶτον τοῦ πρῶν ἁγίου Σιναίου ἔργον, ἅμα ἐκ βασιλευούσης εἰς Τζουβανίαν μετὰ τὴν χειροτονίαν ἀφικομένου, ἦν ἡ ἀποδίωξις παντὸς ἀδελφοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ἐναντίος πρὸς τοὺς σκοποὺς, οὓς ἔτρεφε, καὶ ἐδείκνυε χαρακτῆρα ἀνεξάρτητον. Εἶτα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων, ὅπως διοικήσῃ δίκην ἀπολύτου Κυριάρχου καὶ καταβροχθίσῃ πάντα τῆς Μονῆς πόρον, ὡς καὶ ἐπράξεν, ἤρξατο ἡρέμα διασπῶν τὴν ἐπιρροὴν καὶ σμικρύνων τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς Γερᾶς Συνάξεως μελῶν, ἤτοι τοῦ σώματος ἐκείνου, ὅπερ κατὰ τὰ ἀρχαῖα καὶ πρεσβυγενῆ καταστατικά, δίκην Γερουσίας, διοικεῖ ἔσω τε καὶ ἔξω τὴν Μονήν, καὶ οὐ ἄνευ πάσα πρᾶξις

ἄκυρος, κατέλιπε δὲ μόνον δύο ἢ τρεῖς, πειθήνια ὄργανα τῶν καταχθονίων αὐτοῦ ἐμπνεύσεων καὶ σκοπῶν. Ὑπὸ τοιούτων ἰδεῶν οὖν ἐμφορούμενος ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου, κατὰ τὸ 1861 ἔτος εἰσήγαγεν ἐν τῇ Μονῇ παρὰ τοὺς γεραροὺς τῆς Μονῆς Κανονισμοὺς ἀρχιμανδρίτην τινα Ἰλαρίωνα, περιβόητον ἐπὶ κακοηθείᾳ καὶ ἤδη παρὰ τῷ Κύρῳ Εὐγενίῳ εἰς Ἀλεξάνδρειαν διατρίβοντα, ἀποκαταστήσας δ' αὐτὸν Δικαῖον, ἐνῶ οὔτε Σιναίτης πώποτε ἐχρημάτισε, καὶ συνεννοηθεὶς μετ' αὐτοῦ, ἤρξατο διοικεῖν τὰ πάντα, δίκην ἀπολύτου Κυριάρχου. Τότε ἡ Ἱερὰ Σύναξις ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν κατηργήθη, τότε αἱ σπατάλαι καὶ αἱ καταχρήσεις παντὸς εἴδους ἦσαν κεφαλὴν ἀπειλητικὴν, τότε πολλὰ κειμήλια ὑπεξηρέθησαν, τότε οἱ Πατέρες σχεδὸν ἐλιμοκτόνουν, παντοειδῶς ὑπὸ τοῦ Ἰλαρίωνος τυραννόμενοι καὶ περιφρονούμενοι, τότε ἡ Μονὴ κατέρβρεεν, ἐνῶ ὁ Ἰλαρίων καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ πρῶην ἅγιος Σιναίου μετὰ ὁμάδος τινος κοσμητῶν ἐλυμαίνοντο τὸ ἀγλαότερον τῆς Ὀρθοδοξίας σκῆνωμα καὶ τοὺς πόρους αὐτοῦ, οἶκον ἐμπορίου καταστήσαντες τοῦτο, τότε ἐξέλιπεν ἡ ἐν Κυρίῳ ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἰσότης, τότε ἡ Μονὴ συνελόντι εἶπεν, ἤλθεν εἰς ἀποσύνθεσιν. Μετὰ δακρῶν οἱ ταλαίπωροι Πατέρες ἐώρων τὴν τῆς Μονῆς φθορὰν καὶ καταστροφὴν ἐπικειμένην καὶ ἐπεκαλοῦντο ταχεῖαν τῶν ἐκρύθμων διόρθωσιν, τὴν τοῦ Ἰλαρίωνος παῦσιν ἐξαιτούμενοι, ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς πρῶην ἅγιος Σιναίου ἀγρὸν ἠγόραζε, περιφρονῶν δὲ τοὺς Πατέρας, ἦτοι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἀπεχάλει, καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἀ-

τούς, ὡς ἤρμοξε Ποιμενάρχη, κ τή ν η, κ τή ν ο-
τρόφους καὶ ὀρεσιβίους. Κρινάτω ἡδὴ ἕκαστος
ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, ὅποια ἦν ἢ ἔσω τε καὶ ἔξω τῆς
Μονῆς διοικήσεως.

Ἐξετάσωμεν ἡδὴ καὶ τὸ τρίτον καὶ καταδείξωμεν,
κατὰ πόσον ὁ πρῶην ἅγιος Σιναίου ἐτήρησε τὰς ὑποσχέ-
σεις καὶ ὄρκους αὐτοῦ, κατὰ πόσον συνεμορφώθη τοῖς γε-
ραροῖς καὶ παναρχαίοις τοῦ Σινᾶ Κανονισμοῖς τε καὶ Νόμοις.

Γ'. Ἀθέτησις παντὸς Κανόνος, Νόμου καὶ Προνομίου
τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ καταπάτησις πᾶσῶν τῶν δο-
θειῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεων ἐγγράφων τε καὶ προ-
φορικῶν.

Κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 1859, ὅτε ὁ τέως ἅγιος Σιναίου
ἦν εἰσέτι ὑποψήφιος, συνετάχθησαν μεταξύ αὐτοῦ τε καὶ
τῶν Πατέρων Κανονισμοὶ τινες ἐξ ἄρθρων τριάκοντα καὶ
τριῶν, ἐκατέρωθεν παραδεχθέντες τε καὶ ἐγκριθέντες.
Καίπερ δὲ τῶν Κανονισμῶν τούτων γενομένων ὑπὸ τὴν
ἄμεσον ἐπιρροήν, ἦν ἔχαιρε τότε, καὶ κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις
αὐτοῦ, ἰδοὺ μέντοι πῶς καὶ κατὰ πόσον ἐξετέλεσε τούτους.

Τὸ 2ον ἄρθρον τῶν Κανονισμῶν τούτων ὀρίζει συναδᾶ
καὶ τοῖς ἀρχαίοις Πατριαρχικοῖς καὶ Συνοδικοῖς Σιγιλλίοις
καὶ Βασιλικοῖς Προνομίοις, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος οὐδὲν ἄλλο
ἐστὶν ἢ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως καὶ ὅτι ὀφείλει
συμμόρφουσθαι ταῖς γνώμαις καὶ ἀποφάσεσι ταύτης. Ἐθεω-
ρεῖτο τοίνυν καὶ θεωρεῖται ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιεπίσκοπος,
ὡς ὁ πρῶτος ἐν ἰσοτίμοις ἀδελφοῖς, διοικοῦσα δ' ἀρχὴ ἡ
Ἱερὰ Σύναξις καὶ οὐχὶ αὐτός. Ἐντοσοῦτῳ ἔπραττε καὶ

ἐνήργει ἄνευ τῆς εἰδήσεως οὐδενός, συγκεντρώσας ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν περὶ ἑαυτὸν καὶ ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν τὴν Σύναξιν καταργήσας, συνισταμένην ἀπὸ τοῦ περιβοήτου Δικαίου Παρίωνος καὶ δύο ἢ τριῶν τὸ πολὺ ἀθλίων νευροσπάτων πειθηνίων τῇ Α. Πανιερότητι, ἐνῶ, κατὰ τὰ ἀπ' αἰῶνων εἰθισμένα καὶ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα ἐν τῇ Μονῇ, ἡ Ἱερά τῶν Πατέρων Σύναξις, ὡς ἀνώτατον διοικητικὸν σῶμα, ὀφείλει συγκροτεῖσθαι τοῦλάχιστον ἐξ ἑννέα μελῶν, γερόντων, ἐπὶ ἐκδουλεύσει διακριθέντων καὶ τὰ πρῶτα ἐν τῇ Μονῇ φερόντων.

Τὸ 3ον ἄρθρον ὑποχρεοῖ αὐτὸν ἐδρεῦσιν τακτικῶς ἐν Τζουβανίᾳ, ἀναβαίνοντα καὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον. Τοῦτ' αὐτὸ ὀρίζουσιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ τὰ νόμου ἰσχὺν ἔχοντα ἀρχαῖα Πατριαρχικά καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια· ἀλλὰ πῶς ἐξετέλεσε καὶ τοῦτο; Γνωστὸν δὴπου, ὅτι ὁ πρῶην ἅγιος οὗτος Σινάϊου μετήνεγκε τὴν ἔδραν αὐτοῦ παρὰ τὰς θελικτικὰς καὶ χαριέσας τοῦ Βοσπόρου ὄχθας, ἐνθα σχεδὸν διηνεκῶς τὰς διατριβὰς ποιεῖται, κατασπαταλῶν τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν, τότε δὲ μόνον ἀφικνεῖτο ἐκεῖθεν, ὅτε ἐνῆν αὐτῷ σπάνις χρημάτων καὶ ὠρέγετο τὸ Σκευοφυλακεῖον ἐπισκεφθῆναι. Καθ' ἅπαν δὲ τὸ ἀπαίσιον τῆς ἀρχιεπισκοπείας αὐτοῦ διάστημα μόλις τρεῖς ἀνέβη εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον.

Τὸ 8ον ἄρθρον ὀρίζει, ἵνα οἱ Ἠγούμενοι τῶν Μετοχιῶν διορίζωνται παρὰ τῆς Συνάξεως, πέμποντες αὐτῇ τὰ ἐτήσια. Ὁ πρῶην ἅγιος Σινάϊου ὁμῶς ἐξετέλει τὰνάπαλιν,

αὐτὸς διορίζων καὶ αὐτὸς διαχειριζόμενος τὰ εἰσοδήματα.

Τὸ 12ον ἄρθρον ἀπαγορεύει τὴν προσέγγισιν συγγενῶν παρὰ τῶ ἀρχιεπισκόπῳ, οὐδαμῶς δ' οὗτος δύναται παραχωρεῖν αὐτοῖς εἰς ἐνοίκιον μοναστηριακὰ κτήματα ἢ τροφοδοτεῖν αὐτοὺς παρ' αὐτῶ. Ἐντοσούτῳ οὐχὶ μόνον καὶ ἐν Βασιλευούσῃ συνοικεῖ τοῖς ἑαυτοῦ πολυαρίθμοις συγγενέσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κατὰ Τζουβανίαν Καθιδρύματι ἐφρουρεῖτο ὑπ' αὐτῶν, δαψιλῶς ὑπὸ τῆς ταλαίνης Μονῆς τροφοδοτουμένων, πολλὰ δὲ Μοναστηριακὰ κτήματα δίδονται αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ εἰς τιμὰς εὐτελεστάτας πρὸς ἐκμίσθωσιν, ὡς εἰ μὴ ἦρκουν αἱ λόγῳ προικὸς δοθεῖσαι ταῖς ἀνεψιαῖς αὐτοῦ τοσαῦται χιλιάδες φλωρίων, αἱ τοσούτον περιαδόμεναι.

Ἄλλ' ἐπιλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος ἀφηγουμένους ἐν πρὸς ἐν τὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀθέμιτα πραξικοπήματα! Συνελόντι δ' εἶπεῖν, ἐξ ὧν οἱ Κανονισμοὶ διακελεύουσιν, ἐξ ὧν αὐτὸς οὗτος ὑπεσχέθη πρὸς εὐπρέπειαν καὶ εὐστάθειαν τῆς Μονῆς οὐδὲν ἐπράξε, τὰ πάντα ἠθέτησε τὰ πάντα κατεπάτησε, αἰσχρὰς ἀνθρώπους ἐν τῇ Μονῇ παρανόμως εἰσήγαγε, Πατέρας ἐν ἐκδουλεύσει γεγηρακότας κατεδίωξε, τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν ἐσφετερίσθη καὶ αὐτὸ τὸ εὐκλεές καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον καταρρέον κατέλιπε, φρίκην ἐμποιοῦν τοῖς ὀρῶσι, καὶ ἐτοιμὸν τὸ λαμπρότερον τῆς ὀρθοδοξίας σέμνωμα, τὸ περικαλλὲς ἐκεῖνο Ἰουστινιάνειον Καθίδρυμα!

Ἄλλ' ἴσως τις ἀντιλέξει καὶ ἔρει ἡμῖν, ὅτι τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν οὐκ ἐσφετερίσθη δι' ἴδιον ἑαυτοῦ

ὄφελος, ἀλλὰ πρὸς κοινωφελῆ ἔργα καὶ θεάρεστα ταύτην διέθετο! Τὸ τοιοῦτον σκληρὰ ἀπάτη! ὁ πρῶν ἅγιος Σιναίου οὐδ' ὀβολὸν πρὸς τοιαῦτα ἐδαπάνησε καὶ πόρρω τῶν διαλογισμῶν αὐτοῦ ἀπέχουσι οἱ τοιοῦτοι ἀγαθοεργοὶ σκοποὶ! Καθοπλίζει δὲ ἡμῶν τὸν λόγον τὸ ἐξῆς· ἐν Καίρω καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπάρχουσι Πατριαρχικῆ φιλοτιμίᾳ ἰδρυμέναι δύο Κοινότητες ὀρθοδόξων, ἐπιτηροῦσαι Κοινωφελῆ τινὰ καταστήματα, οἷον Σχολεῖα καὶ Νοσοκομεῖα, καὶ συνδρομαῖς τῶν Χριστιανῶν διατηρούμενα· ἐντοσούτω, ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπείας τοῦ πρῶν ἁγίου Σιναίου, ἡ Βασιλικὴ τοῦ Σινᾶ Μονῆ, ἥτις ὤφειλε πρῶτη τὸ παράδειγμα δεῖξαι καὶ ἀδρῶς συνεισενεγκεῖν, οὐδὲν ἢ μόνον γλίσχρον τι ποσὸν πρὸς αἰσχύνην αὐτῆς κατέθετο, ἵνα μὴ εἴπωμεν, πρὸς αἰσχύνην τοῦ τὰς τύχας αὐτῆς διέποντος προέδρου καὶ ποιμενάρχου.

Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἅπαντα, οἱ σφετερισμοὶ καὶ παντοῖαι καταχρήσεις, ἢ μὴ ἐκτέλεισι τῶν δεδογμένων, ἢ συγκέντρωσις ἀπάσης τῆς ἐξουσίας περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἢ βδελυρὰ ἐν γένει διοικήσεις, ἢ ἐξάντλησις καὶ ἐκμύζησις παντὸς πόρου, τοὺς μὲν Πατέρας ἤγαγον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καὶ ἀθλιότητα, τὴν δὲ Μονὴν εἰς ἀποσύνθεσιν· ἕνεκα τῶν τοιούτων ἐκρύθμων καὶ ἐκτόπων, οἱ Πατέρες προεῖδον τὸν κίνδυνον καὶ ἤρξαντο μελετᾶν βελτιώσιν τινα πρὸς ἀποσόθησιν παντὸς ἐνδεχομένου καὶ ἀφεύκτου κακοῦ πρὸς σωτηρίαν τῆς γεραρᾶς Βασιλικῆς τοῦ Σινᾶ Μονῆς, ἥς τὸ σκάφος ὀλίγου δεῖν καὶ κατεποντίζετο. Προῦθεντο ὅθεν κοινῶς συσχεφθῆναι μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκό-

που, ὅπως κολάσῃσι καὶ περιορίσῃσι μὲν τὰς σπατάλας καὶ καταχρήσεις, ἐπαναγάγῃσι δὲ τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ βελτιώσῃσι τὰς τύχας τῆς κατὰ κρημνῶν ὀδευούσης Μονῆς. Τοιαύτης εὐκαιρίας ἔτυχον μὲν οἱ Πατέρες, ἀλλὰ τότε δὴ ὁ πρῶτος ἅγιος Σιναίου διεπράξατο τὰ αἰσχίστα, ἀληθῆ καὶ φρικαλέα κακουργήματα, καθαπτόμενα καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἀξίας. Ἐξιστορήσωμεν οὖν καὶ τὸ ἀπαίσιον τοῦτο δράμα ἐν συνόψει.

Δ'. Κακουργήματα καὶ δολιότητες τοῦ πρῶτου ἁγίου Σιναίου.

Κατὰ Νοέμβριον φθίνοντα τοῦ ἔτους 1865 ὁ τέως ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τινος τῶν ἑαυτοῦ ἀνεψιῶν, πολυαρίθμων θεραπόντων, ἐνὸς καθάση καὶ τινων τῶν προκρίτων Πατέρων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἅγιον καὶ Θεοδόξιστον ὄρος Σινᾶ. Ἐν χαραῖς καὶ ἀγαλίασει καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ἀπαξάπασα ἡ Ἱερά ἀδελφότης ἐδέξατο τὸν ἑαυτῆς Πρόεδρον καὶ Ποιμενάρχην, χαίρουσα, ὅτι κοινῇ ψήφῳ καὶ γνώμῃ μετ' αὐτοῦ ἔμελλε θεῖναι πέπερας εἰς τὰ ἔκρυθμα καὶ ἔκτοπα, καὶ ὅτι ὁ Ποιμενάρχης, τὴν τῆς Μονῆς ἀθλίαν κατάστασιν ὄρων ἔμελλε ταύτην εὐσπλαγχνισθῆναι καὶ ἀσμένως τὰς μεταρρυθμίσεις παραδεχθῆναι. Τῆς ἑορτῆς δὲ τῆς μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης κατὰ τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συμπιπτούσης, ἀνεβαλον ὅ,τε Δικαῖος καὶ λοιποὶ Πατέρες τὴν σύσκεψιν· ἐκείνης δὲ παρελθούσης, συνεκροτήθη παραχρῆμα Γενικὴ τῶν Πατέρων ἀπαξάπάντων Σύναξις, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου, καὶ ἤρξατο ἡ τῶν μεταρρυθμίσεων συζή-

τῆσαι, αἵτινες ἦσαν ἐν συνόφει, ἡ παῦσις τοῦ λυμεῶνος
 Ἰλαρίωνος, ὁ περιορισμὸς τῆς σπατάλης καὶ τῶν κατα-
 χρήσεων, καὶ διηνεκῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου διατριβὴ ἐν τῷ
 Μοναστηρίῳ καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἐν Καίρῳ Τζουβανίας
 καθότι ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Καθιδρύματος τούτου ἐν
 Καίρῳ, πληθὺς Πατέρων ἠθροίζετο ἐν αὐτῷ, οὕτω δὲ ἡμε-
 λείτο τὸ Κυριαρχικόν· ἀλλὰ πρὸς τὰς δικαίας καὶ σεμνο-
 πρεπεῖς τῶν Πατέρων αἰτήσεις ὁ ἰσχυρογνώμων καὶ ἀπο-
 λυτόφρων τέως ἅγιος Σιναίου ἀντέταττε βίαιον καὶ
 ἀπειλητικὸν χαρακτῆρα, τρεῖς δὲ ἠβουλήθη διαλύσαι τὴν
 γενικὴν ἐκείνην Σύναξιν· οἱ Πατέρες ἐντοσοῦτω, πρὸς τὸ
 καλὸν καὶ μόνον τῆς Μονῆς ἀφορῶντες, προέβησαν, υπέ-
 γραψαν τὰς νέας μεταρρυθμίσεις, ἐψήφισαν δὲ καὶ τὴν
 παραχρῆμα εἰς Τζουβανίαν ἀποστολὴν τριῶν ἐπαρχιῶν,
 τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νεοφύτου, ἤδη πληρεξουσίου τῆς Μο-
 νῆς ἐν Βεσσαραβίᾳ, τοῦ Ἱερομονάχου Πορφυρίου Παυλί-
 δου, ἤδη ἐξαρχικῶς διατελοῦντος ἐν τῇ ἀγίᾳ Πόλει, καὶ
 τοῦ μοναχοῦ Φιλαθέου, ἀπάντων προκρίτων Πατέρων τοῦ
 Μοναστηρίου, ἐκτελεστῶν τῶν ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ψη-
 φισθέντων· ἀπῆλθον οὖν οὗτοι καὶ ὁ τέως Σιναίου ἐφαίνετο
 ἡσυχος ἐπὶ τινὰς ἡμέρας· ἐν νῷ μέντοι καταχθόνια ἔργα
 πρὸς ἐκδίκησιν ἐτεκταίνετο, κρύφα καὶ ὑπόουλως προπα-
 ρασκευάζων τὸ δράμα. Καὶ δὴ, τῶν πάντων παρασκευασ-
 θέντων, μίαν τῶν ἡμερῶν διὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου αὐτοῦ
 Μελετίου μεταπέμπεται, ἰδίᾳ ἕκαστον, τρεῖς τῶν προκρί-
 των Πατέρων ἐπὶ σπουδαίᾳ τινι ὑποθέσει, ὡς ὁ τοῦ Ποι-
 μενάρχου ἀπόστολος ἔλεγεν· οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι Πατέρες,

ὄνομαστὶ ὁ τε Δικαῖος τῆς Μονῆς Πρωτοσύγκελλος Κοργήλιος, ὁ τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου Σκευοφύλαξ Γρηγόριος καὶ ὁ γραμματεὺς Ἰάκωβος, οὐδαμῶς τὸν δόλον καὶ τὴν πλεκτάνην κατανοήσαντες, εὐπειθῶς ἔδραμον, ἕκαστος χωριστὰ εἰς τὰ οἰκήματα τῆς Αὐτοῦ Πανιερότητος. Τούτων δ' ἀφικομένων, ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, ἐκδίχσιν πνέων καὶ τίγρεως ὀφθαλμοὺς δεικνύων, διατάττει παραχρῆμα τοὺς ὑπὸ τῆς μέθης ἐξηγριωμένους ὑπηρέτας αὐτοῦ, ἵνα θέσωσιν ἀλύσσεις σιδηρᾶς περὶ τοὺς πόδας τῶν ἄνω ρηθέντων Πατέρων, οἱ κακοῦργοι δ' οὗτοι δορυφόροι τοῦ Ποιμενάρχου, φονικὰ ὄργανα ἐν χερσὶν ἔχοντες, σπάθας τε ἐσπασμένας καὶ πιστόλια, ἀπειλοῦσιν αὐτοὺς, καὶ ἀνηλεῶς ραπίζουσιν, ὥστε ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀσπλάγχχνων ραπισμῶν, ὁ ἀλυσοδεδεμένος καὶ πρηνὴς Σκευοφύλαξ Γρηγόριος ἐξέμεεν αἷμα ἄφθονον ἀπὸ τοῦ στόματος. ἤκουσαν οἱ ἡσυχάζοντες Πατέρες τὰς γοερὰς κραυγὰς (ἦν γὰρ ὥρα ἀναπαύσεως) ἤκουσαν τοὺς κοπετοὺς καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν καὶ ἐξῆλθον ἀποροῦντες καὶ τὰ γιγνόμενα ἀγνοοῦντες, ταχέως ὅμως, ἀπειλούμενοι ὑπὸ τῶν μαχαιροφόρων ὀπαδῶν τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου, δερόντων καὶ ραπίζόντων τούτους ἀνηλεῶς καὶ πολλὰ καίρια τραύματα ἀόπλοις Πατράσιν ἐπαγαγόντων, ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις κελλίῳις ἐκλείσθησαν, τὴν φονικὴν ὄργην τῶν δημίων ἐκείνων φεύγοντες. Ἐν πᾶσι τούτοις πρωτηγωνίστει ὁ τοῦ τέως ἁγίου Σιναίου ἀνεψιός, ὅς, πιστόλιον ἐν χερσὶν ἔχων, ἠπειλεῖ, ὁ καθάσης τῆς Α. Πανιερότητος Ἀλῆς καὶ ἑτερός τις, κάθαρμα ἀληθές τῶν

τριόδων, καὶ πρὸ ὀλίγου καβάσης παρὰ τῷ ἐν Σουεζίῳ Ἑλληνικῷ Πρακτορείῳ χρηματίσας, ὀνόματι Ἐμμανουὴλ καὶ τὴν πατρίδα Κάσσιος, μετὰ τῆς λοιπῆς συνοδείας τῶν ἐνόπλων μαγεύρων, θαλαμηπόλων καὶ λοιπῶν. Ἦν οὖν θέαμα φορικτὸν καὶ ὀδυνηρὸν ἰδεῖν τὰ ἀποτρόπαια ταῦτα πραξικοπήματα, ἐρῥάγη δὲ καὶ ἡ καρδία τῶν εὐρεθέντων προσκυνητῶν. Τὰς σπαραξικαρδίους μέντοι ταύτας σκηναῖς ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, ἐφ' ὑψηλοῦ ἐστῶς, ἐώρα, ὡσεὶ δὲ τίγρις, μαινόμενος ἐκραύγαζε τοῖς περὶ αὐτὸν κακούργοις τὰ ἀξιομνημόνευτα ταῦτα λόγια: « Κ τ υ π ᾱ τ ε , κ τ υ π ᾱ τ ε , Κ ὀ π τ α ς θ ᾶ φ ἔ ρ ω ! Ἐπτὰ ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐκράτει ἄλυσσόμενους τοὺς τρεῖς ἐκείνους ἐγκρίτους Πατέρας καὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν αὐστηράν· κτὰ τὰς ἡμέρας δ' ἐκείνας τοῦ πένθους καὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτοῦ, ὁ τέως ἅγιος Σιναίου, πρὸ τῆς θύρας τῶν οἰκημάτων θείας τὸν ὀθωμανὸν Ἄλῆν, ἐσπασμένον τὸ ξίφος ἔχοντα, μετεπέμπετο ἀνὰ ἓνα τῶν Πατέρων καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀπευχταιοτέρου τρόμου ἐλάμβανεν ἐκάστου τὴν ὑπογραφήν, καταδικαστικὴν πασῶν τῶν μεταρρυθμίσεων, ὧν τὴν εὐθύνην ἐρρίπτον ἐπὶ τῶν ἐγκρίτων Πατέρων. Παρῆλθον τέλος αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ὅτε ἀφίκετο καὶ ὁ εἰς ἕξαρχος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος, ἀπὸ Καΐρου, τὴν παρχμονὴν τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἡμῶν γεννήσεως· οὗτος καθ' ὁδὸν πληροφορηθεὶς τὰ φορικτά ἐκεῖνα ἀθεμιτουργήματα, ἤλεγξε τὸν τέως ἅγιον Σιναίου, ὅστις, κορέσας τὴν αἰμοχαρῆ αὐτοῦ ψυχὴν, διέταξε τὴν ἀπόλυσιν τῶν σιδηροδεσμιῶν καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ

τούτων προσαγωγῆν, ἐκφράσας τὴν πλήρῃ αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ λήθην τῶν παρελθόντων ἐξαίτησάμενος. Ἐνέδωκαν οἱ Πατέρες χάριν τῆς Μονῆς, καὶ περ τὰ πάνδεινα ὑποστάντες, ὑπεγράφησαν δὲ καὶ ἑκατέρωθεν ὄροι τινες, ὧν οἱ κυριωδέστατοι ἦσαν, ἡ τοῦ λυμεῦνος Ἰαρίωνος παῦσις ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Δικαιάτου, ὁ περιορισμὸς τῆς σπατάλης, ἡ ἰσόβιος χορηγία τῷ τέως ἀγίῳ Σιναιίου τριῶν τῶν ἐν Βεσσαραβία κτημάτων, φερόντων ὑπὲρ τὰ δισχίλια Καισαροβασιλικὰ ἐτήσιον εἰσοδήμα (ἵνα μὴ ἀναμιγνύηται πλέον καὶ καταβροχθίζῃ τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα), καὶ τέλος ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραδοχὴ δεκαεπτακισχιλίων φλωρίων, ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος διαφόροις προσώποις. Συνελειτούργησαν δὲ καὶ οἱ Πατέρες μετ' αὐτοῦ, συνεχωρήθησαν ἐπ' Ἐκκλησίας, καὶ ἐκεῖνος, τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένος καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου θείς, ὑπεσχέθη ἐν τῇ Ἀρχιερατικῇ αὐτοῦ συνειδήσει, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τηρήσει ἀνέπαφα τὰ τε ψηφισθέντα καὶ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα καὶ, ὡς περ Πατὴρ φιλόστοργος, συζήσει εἰρηνικῶς μετὰ τῶν Πατέρων. Τούτων γενομένων, ἔλαβε τὴν εἰς Καίρον ἄγουσαν, τῶν εὐπίστων καὶ ἀθῶων Πατέρων χαιρόντων, ὅτι δῆθεν ἀπὸ τοῦδε ἐθεώρουν ἀρξάμενην τὴν τῆς Μονῆς παλιγγενεσίαν, ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα μαρτυρικὰ δεινοπαθήματα ὑπέστησαν.

Ἄλλ' ἀπάτη καὶ πλάνη σκληρά! Ἦδη πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ὁ σοφὸς ἐτράνου τό: «φύσιν πονηρὰν ▯ μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον». Σκληρῶς πλανᾶται ὁ φανταζόμενος, ὅτι δύναται ἐκδικητικὴν καὶ τυραννικὴν ψυχὴν

μεταβαλεῖν εἰς γενναίαν καὶ μεγαλόφρονα, σκληρῶς πλανᾶται ὁ βουλόμενος μεταποιῆσαι τὸν ἄγριον καὶ ἀτίθασσον λέοντα εἰς πρᾶον καὶ ἡμερον ἀρνίον! Ὡς ἐν τῷ φυσικῷ, οὕτω καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ, ὑπάρχουσι ἰσοβόλα τινα ἔρπετά, ὧν ἡ λειτουργία κακοῦ καὶ βλάβης ἔσαι πρόξενός ἐστι. Μόλις εἰς Τζουβανίαν κατελθὼν ὁ πρῶτην ἄγιος Σιναιίου, καὶ παραυτίκα, τῶν ὄρκων αὐτοῦ ἐπιλαθόμενος, οὗς ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων προῦφερον, ἐν γωνία καὶ παραθύστῳ εἰργάζετο τὸν ὄλεθρον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν· διὰ ψευδῶν οὖν καὶ ἀναιδῶν λόγων, ἀναρμόστων ἀρχιερεῖ, παρέστησε τῇ Σεβαστῇ ἐπιτοπίῳ Κυβερνήσει, ὅτι οἱ Πατέρες εἰσιν ἀντάρται, ἰδία δὲ οἱ Πρόκριτοι, ὅτι τὸ Σίναιον κατέστη φωλεὰ ληστῶν καὶ κακούργων Ἑλλήνων, ὅτι ὑψωσαν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὅτι οἱ ταπεινοὶ τῆς ἐρήμου πολῖται ἀπειλοῦσι τὰ καθεστῶτα, ὅτι ! Τοιαῦτα λέγων ἀνόσια, ἐπέτυχεν τὴν ἐξορίαν τινῶν τῶν ἐγκρίτων Πατέρων· ἐν τῷ φανερῷ μὲν τοι διεβεβαίου διὰ τῶν ἐπισημοτέρων λόγων τοὺς ὑποπτευθέντας Πατέρας, ὅτι πᾶν ἄλλο διανοεῖται καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς ἠσυχάζειν καὶ μὴ θεωρεῖν αὐτὸν τοσοῦτον ἀνόσιον· ἀλλ' ἄλλα μὲν ἦν ἐπὶ τῶν χειλέων, ἄλλα δ' ἐν τῇ καρδίᾳ, ὡς ἐν βραχεῖ τρανώτατα ἀπεδείχθη.

Τὴν ἐβδόμην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1866, ἡμέραν δευτέραν καὶ πρώτην τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς, ὅτε ἅπαντες οἱ Χριστιανοὶ ἐξομολογοῦνται τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα καὶ ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις μετανοοῦσι, τὴν ἐσπέρην, λέγομεν, τῆς ἡμέρας ἐκείνης μετὰ τὸν ἑσπερινόν.

καὶ ὡσεὶ περὶ λύχνων ἀφὰς ὁ τέως ἅγιος Συναίου μεταπέμπεται εἰς τὴν τοῦ τῆς Μονῆς Συνοδικοῦ αἵθουσαν τὸν Δικαῖον Ἀρχιμανδρίτην Κύριλλον Ῥοκίδην, τὸν Οἰκονόμον Πορφύριον Παυλίδην, ἕτερον τούτῳ συνώνυμον, καὶ τινὰς ἑτέρους ἐγκρίτους Πατέρας· οὗτοι, οὐδὲν ἐν νῶ ἀπευκταῖον ἔχοντες, προθύμως ὑπήκουσαν καὶ ἔδραμον ἔνθα ἡ φωνὴ τοῦ Ποιμενάρχου ἐκάλει αὐτούς· ὁ πρῶην Συναίου ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι δι' ὑποθέσεις μοναστηριακάς μέλλει κατελθεῖν τὴν ἐπαύριον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, παρακαλεῖ δέ, ὅπως κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον αὐτοῦ ἀπουσίαν διαφυλαχθῆ ἡ τάξις· τοιαῦτα δὲ λέγοντος μετ' ἄκρας φιλοφροσύνης, παρῆλθον ὡσεὶ δέκα λεπτά· αἰφνης πληθὺς Καθάσθηδων φαίνεται εἰσερχομένη διὰ τῶν δύο τοῦ Συνοδικοῦ θυρῶν, περὶ τοὺς τεσσαράκοντα· ἐξεπλήγησαν οἱ Πατέρες καὶ τὸν Ποιμενάρχην ἠρώτων τὸ διατρέχον· ἀλλ' ὁ τέως τῇ ἀλωπεκῇ χρησάμενος, αἰφνης ἐνεδύθη λεοντῆν καὶ ἐπέταττε Τουρκιστὶ τοῖς δορυφόροις τῆς ἐξουσίας, ὅπως συλλάβωσι καὶ ἀπαγάγωσι τοὺς δεικνυομένους Πατέρας· καὶ δὴ κακὴν κακῶς συνελήφθησαν τότε τρεῖς ἐγκριτοὶ Πατέρες, ὀνομαστὶ ὁ Δικαῖος Κύριλλος, ὁ Οἰκονόμος Πορφύριος Παυλίδης καὶ ἕτερος τούτῳ συνώνυμος, δίκην δὲ κακούργων ἀπήχθησαν τῆς Αἰγύπτου ὑπερόριοι, σκληρῶς ἀποτίσαντες τὸν ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἄδολον καὶ ἀκραιοφνῆ αὐτῶν ζῆλον. Τούτων δὲ γενομένων, ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, δόλω δὲ καὶ ἀπάτην ἠδυνήθη μὲν καταπεῖσαι τὸν Δικαῖον Κορνῆλιον καὶ Σκευοφύλακα Γρηγόριον, τοὺς μὴδὲν περὶ τῶν διατρε-

ζάντων ειδότας, ὅπως κατέλθωσιν εἰς Κάϊρον ἐπὶ προφάσει
συσκέψεως Μοναστηριακῆς τινος σπουδαίας ὑποθέσεως,
οὐκ ἐπέτυχε μὲν τοι, καὶ περ προσωπικῶς εἰς Σουεζ με-
ταβάς, ἐξορίσαι καὶ τούτους, χάρις τοῖς ἐκεῖσε Χριστιανοῖς·
οὕτω πως κατεδίωξεν ἀνηλεῶς καὶ τὸν ἐκ Ῥόδου μόλις
ἐλθόντα Πρωτοσύγκελλον Θεοδόσιον ἄνευ οὐδενὸς λόγου
ἢ αἰτίας, ἢ ὅτι ἦν καὶ οὗτος ζηλωτῆς τῆς Μονῆς!

Ἐρωτῶμεν ἤδη, μετὰ τὴν σύντομον ταύτην τοῦ Ἀρχιε-
πισκοπικοῦ βίου τοῦ τέως ἀγίου Σιναίου ἀφήγησιν, ἐρω-
τῶμεν πάντα νοήμονα καὶ εὐσυνείδητον, τί ὠφείλομεν
πρᾶξαι μετὰ τοσαῦτα; ὠφείλομεν ἐκποδῶν ποιῆσαι τὸν
μισόκαλον καὶ διασῶσαι εὐκλεές καὶ πρεσβυγενές τοῦ ὑψί-
στου καθίδρυμα ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων! ὠφείλομεν βεβαίως
κολάσαι τὰς καταχρήσεις, τὰς κλοπὰς, τὰς βιαιοπραγίας,
ὠφείλομεν ἐπαναγαγεῖν τὴν τάξιν ἐν πᾶσι καὶ τὰ ἀνέ-
κχθεν καὶ ἀπ' αἰώνων τεταγμένα, ἀποδιδόντες φόρον εὐγνω-
μοσύνης τῇ τροφῷ Ἡμῶν Μονῆ καὶ ταύτην λυτροῦντες
ἀπὸ ἐπικειμένου ὀλέθρου, διανοούμενοι, ὅτι τὸ αὐτοκρατο-
ρικὸν τοῦ Σινᾶ Καθίδρυμα τέτακται τὸ εὐκλεέστερον καὶ
ἀγλαότερον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους Ἡμῶν σέμνω-
μα καὶ ἐγκυλλώπισμα! Τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐν ἐνὶ σώματι
καὶ ψυχῇ, ἐπὶ Θεὸν τὸν τοὺς ἀσθενεῖς ῥωννύοντα τὰς ἐλπί-
δας θέμενοι, ἐπράξαμεν, πρῶτον μὲν τὸν τέως ἅγιον
Σιναίου ἀποκηρύξαντες, εἶτα δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ κανονι-
κοῦ καὶ νομίμου δικαστοῦ, δηλ. τοῦ Μακαριωτάτου καὶ
Θειοτάτου τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ τὴν
Α. Θ. Μ. ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦτον ἐγκαλέσαντες,

ὕφ' ὧν καὶ πλήρες δίκαιον δέδοται τῇ ἀναξιοπαθούσῃ Ἡμῶν ἀδελφότητι, Συνοδικῶς δὲ ἐκπτώτος ἀπὸ τῆς Ἡγουμενικῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπικῆς τοῦ Σινᾶ ἑδρας ἐκηρύχθη, τὴν ἑδραν ταύτην ἀναβάντος τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Κύρ Καλλιστράτου, κοινῇ ψήφῳ τῶν Πατέρων ἐκλεγέντος καὶ ζηλωτοῦ τῆς Μονῆς τυγχάνοντος.

Ἄλλ' ὁ τέως ἅγιος Σιναίου Κύριλλος, πιστὸς ἕσαι ἐμμένων τῇ ἑαυτοῦ κλίσει, ἀνακυᾶ ἤδη τὸ πᾶν καὶ ὄρη καὶ θαλάττας συνταράττει καὶ ραδιουργίας καὶ πλεκτάνας καταχθονίους ἐργάζεται, ὅπως καταστρέψῃ διὰ βδελυρῶν καὶ ἀποτροπαίων μέσων τὴν κατ' αὐτοῦ σεπτὴν ἀπόφασιν καὶ βία καὶ αὔθις εἰσέλθῃ ἐν μέσῳ τοῦ ποιμνίου, ὅπερ ἐξήπατησεν, ἠρήμωσε καὶ εἰς ἀφανισμόν ἤγαγε. Πρὸς τοῦτο δὲ πολλὰ μὲν καὶ πολυμήχανα ἐν νυκτὶ καὶ σκοτίᾳ ἐργάζεται, ἐν δὲ τῷ φανερῷ δύο τινα προτείνει, ἐφ' ὧν ἐρειδόμενος πειρᾶται καταστρέψαι τὰ δεδογμένα καὶ τὴν τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐπέμβασιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπικαλεῖται. Εἰσὶ δὲ τὰ δύο ταῦτα:

1ον. Ὅτι Πατέρες τινες μετὰ πόθου καὶ φίλτρου ἐμβλέπουσι πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα καὶ τοῦτον μόνον Ποιμενάρχην αὐτῶν νόμιμον ἀναγνωρίζουσι.

2ον. Ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀπόφασις παράνομος καὶ ἄκυρος, ὡς τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων οὐδαμῶς δικαιουμένου ἐκδικάσαι τὰς ἀναμέσου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων τοῦ ὅρους Σινᾶ ἐμπιπτούσας διαφορὰς.

Εἰ καὶ οἱ δύο οὗτοι ἰσχυρισμοί, οὐδὲν ἄλλο ἢ σοφιστι-

καὶ ληρήματα, ἐντοσοῦτω δεῦρο ἐρευνήσωμεν καὶ τὸ ἀληθές τούτων καὶ συμπαγές.

Ὁ τῶς ἅγιος Σιναίου διίσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχουσι Σιναίται ἀληθεῖς ὑπὲρ ἑαυτοῦ τεταγμένοι· ἂν μὲν αὐτὸς ἐν συνειδήσει πιστεύῃ τοῦτο, πλανᾶται, ἂν δὲ λέγῃ τοῦτο μόνον πρὸς ἐπίδειξιν, τότε πράττει ἔγκλήμα, φενακίζων τοὺς ἄλλους· ἀληθῶς δὲ φενακίζει τοὺς εὐπίστους, ὡς τρανώτατα ἀποδείξομεν παραχρῆμα.

Τίνες εἰσιν οἱ Πατέρας Σιναίται, πρώην Ποιμενάρχα, οἱ μετὰ Σοῦ συντεταγμένοι; Μελέτιός τις πρώτον Πρωτοσύγγελλος ἐξ Ἰωαννίνων τὸ γένος ἔλκων καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κακὴν κακῶς ὑπό τε τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ τοπάρχου ἐξωσθεὶς ἕνεκα τῆς ἀθλίας αὐτοῦ διαγωγῆς, οὐδέποτε διατελέσας Σιναίτης, ἀγνοῶν δὲ καὶ ποῦ γῆς κεῖται τὸ Σινᾶ, μοναχός τις εἶτα Γεννάδιος καλούμενος, γνωστός τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ διὰ τὰ τρομερὰ αὐτοῦ ἔγκλήματα, ὑπὸ τῆς Σῆς δὲ Πανιερότητος διασωθεὶς ἐπὶ πληρωμῇ γλίσχρου τινος ποσοῦ, Ἱερομόναχος πάλιν τις Σωφρόνιος, γνωστός καὐτὸς τῇ Μεγ. Ἐκκλησίᾳ καὶ οὐδέποτε τὸ Σινᾶ ἰδὼν, κατὰ συνέπειαν οὔτε Σιναίτης, Ἐμμανουὴλ τις Κάσσιος, πρώην, ὡς ἤδη ἐρρέθη, καθάσης παρὰ τῶ ἐν Σουεζίῳ Ἑλληνικῷ Πρακτορείῳ διατελῶν, ὑφ' ὧν δ' εἰς ῥασοφόρον μεταβληθεὶς καὶ ἤδη τὰς ἀγυῖας περιοδεύων, Γερμανός τις Ἀρχιμανδρίτης, περιώνυμος ἐπὶ τῇ στρατιωτικῇ αὐτοῦ γενναιότητι καὶ τῇ περὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα δεξιότητι, μετὰ τριῶν ἢ τεσσάρων ἄλλων αἰσχρῶν ἤδη τὰς ἀγυῖας διατρεχόντων καὶ

ἀληθῶν τῶν τριόδων καθαρμάτων, ἐξοστρακισθέντων δὲ πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῆς Μονῆς! Οὗτοί εἰσιν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ὑμ. Πανιερότητας, μὴ ὀργίσθητε δὲ, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι τοιοῦτοι ὑπηρεταὶ τοιοῦτω Κυρίῳ προσήκουσι. Τίνες δ' εἰσιν οἱ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς Μονῆς συντεταγμένοι; Φάλαγξ πυκνὴ καὶ γεραρὰ ἐξήκοντα Συναϊτῶν Πατέρων, ἀπάντων γνησίων τέκνων τῆς Μονῆς καὶ ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μέχρι ἐσχάτου γήρωσ τὴν Μονὴν ὑπηρετούντων καὶ τὰ πρῶτα ἐν αὐτῇ φερόντων! Ἐκαστος ἤδη παραβαλέτω καὶ κρινάτω!

Διίσχυρίζεται κατὰ δεύτερον ὁ πρῶτος ἅγιος Συναίου, ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις παράνομος, ὅτι ὁ Μ. Ἱεροσολύμων οὐδαμῶς δικαιούται ἐχδικᾶσαι τὰς ἀναμέσον ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατέρων διαφορὰς, ὅτι ὡς ἡ Μονή, οὕτω καὶ οὗτος ἀδέσποτος καὶ ἀνεξάρτητος, καὶ ὅτι μόνῃ ἡ Μεγ. Ἐκκλησία ἔχει δικαίωμα δικάζειν τοῦτον, ὡς ὑπ' αὐτῆς χειροτονηθέντα, διίσχυρίζεται, λέγομεν, πάντα ταῦτα καὶ ἀρχαῖα Πατριαρχικὰ καὶ Συνοδικὰ Σιγίλλια κακῶς ἐπικαλεῖται πρὸς ἰδίαν ἑαυτοῦ βλάβην, αὐτὸς μὲν τοὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀντιστρατεύεται καὶ παραλογίζεται, ὡς παρακατιόντες τρᾶνώτατα καταδείξομεν.

Ἄδεσποτος, λέγει, καὶ ἀνεξάρτητός ἐστιν, ὡς καὶ ἡ Μονὴ αὐτή. Ναί! Ἡ Μονὴ τοῦ ἁγίου Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ, δυνάμει γεραρῶν Βασιλικῶν, Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων, τέτακται ἀδοῦλωτος, ἀδέσποτος καὶ ἀνεξάρτητος καὶ μηδενὶ Θρόνῳ Πατριαρχικῶ ὑποκειμένη, ὡς σὺν τοῖς ἄλλοις πολλοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐν ἔτει

ασπδ. κατὰ Νοέμβριον ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ αἰοιδίμου Οἴκουμ. Πατριάρχου Γαβριὴλ Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν ἐν μεμβράναις Σιγίλλιῳδες Γράμμα, ὁ τοῦ Σινᾶ μὲν τοι Ἀρχιεπίσκοπος οὐδὲν ἄλλο ἢ ξηρὸς καὶ βραχύς Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, ὡς ἀρχιεπίσκοπος δὲ ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν τῶν Ἱεροσολύμων Θρόνον τελει, ὡς δεικνύει σὺν τοσοῦτοις ἄλλοις καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αἰμνήστου Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου ἐν ἔτει ἀχξη ἐκδοθὲν Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Σιγίλλιον, λέγον οὕτως: « οὐτε Μακαριώτατος ἐστὶν (ὁ ἀρχιεπ. Σινᾶ δηλ.), οὐτε αὐτοκρατῆς ἀρχιεπίσκοπος, ἀλλ' Ἡγούμενος τῇ ἀληθείᾳ βραχύτατος μιᾶς καὶ μόνης Μονῆς, πεφιλοτιμημένος ἀρχιερατικῶ καὶ μόνῳ βαθμῶ » καὶ περὶ τῶν: « Ἀρχιεπίσκοπός τε ὑποβεβηκώς τῷ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχῆ, καθὰ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ αὐτοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, εἰκοστῶ τετάρτῳ Θρόνῳ καθιδρυμένος τῶν ὑποκειμένων Θρόνων τῷ Ἱεροσολύμων, καὶ τὸ μὲν Ἀρχιερεὺς κυρίως ἔχει καὶ ἐνεργῶς, τὸ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος εἰ χρῆ κατ' ἀκριβολογίαν εἶπεῖν, κατάχρηστικῶς πως κέκτηται καὶ κατὰ χάριν μέχρι μόνου φιλοῦ ὀνόματος ». Ἀλλὰ ποῦ τὸ αὐτοκέφαλον προσέτι τοῦτο, ὅπερ ἐπικαλεῖται ὁ τέως ἅγιος Σιναίου; Ποῦ δὲ τὸ ἱερὸν σύνθρονον; οὐχὶ μόνον οὐ δεσπόζει τῆς ἀδουλώτου Μονῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου στερεῖται, ὡς καὶ τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο σιγίλλιον λέγει: « ὅτε διωρίσαντο καθέζεσθαι τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σινᾶ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ αὐτῷ, παραχορῆμα ἔκλεισαν καὶ

τὸ ἱερὸν σύνθρονον, μή τι καθήσας ἐν αὐτῷ νομίση εἶναι τὸ Μοναστήριον ἐπισκοπὴ αὐτοῦ· καὶ παρακτιόν· κοῦ γὰρ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλὰ τοῦ Σινᾶ ὄρους, ἤγουν τοῦ βουνοῦ καὶ τῶν πέριξ· διὰ δὲ τὸ εἶναι τὸν τόπον ἔρημον, ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ καὶ οἰκεῖ ἐν αὐτῷ, ὡς Ἡγούμενος. Ποῦ αἱ ἐπαρχίαι, ἄς, ὡς ἀνεξάρτητος Ἀρχιεπίσκοπος, διοικεῖ καὶ κυβερνεῖ; ἀνεξάρτητοι ἀρχιεπίσκοποι, ὡς ὁ Κύπρου καὶ ὁ Ἀχριδῶν ἄλλοτε εἰσὶν, οἱ ἐπαρχίας πολλὰς ὑφ' ἑαυτοὺς ἔχοντες καὶ Ἐπισκόπους καὶ Σύνοδον δυνάμενοι συγκροτῆσαι πρὸς ἐκδίκασιν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ οὕτω πως τὸ κανονικὸν δίκαιον ὀρίζει τούτους. Πλανᾶται τοίνυν ὁ τέως ἅγιος Σιναίου καὶ καινοτομίας εἰσάγει, ὡς ὁ ἄλλοτε Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Ἀνανίας, ὃς καὶ ἐπὶ τούτῳ δὴ καθηρέθη.

Ἡ Μεγ. Ἐκκλησία, λέγει εἶτα, ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα τὴν διαφορὰν δικάσαι, ὡς χειροτονήσασα ἀντικανονικῶς τοῦτον, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Μακ. Ἱεροσολύμων. Ἐὰν ὁ τότε Οἰκουμ. Πατριάρχης Κύριλλος ἔχειροτόνησε παρ' ἐνορίαν καὶ κατὰ συνέπειαν παρὰ τοὺς Θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, οὐδαμῶς ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Σινᾶ ἀπὸ τοῦ κλήματος τοῦ Ἱεροσολύμων μετετέθη εἰς τὸ κλῆμα τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐπομένως ὁ Ἱεροσολύμων ἀπώλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ δικαιοδοσίαν αὐτοῦ· ἢ τῶν Θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων παράβασις οὐκ ἔστι ἐπιχείρημα κατάλληλον, ὅπως τις τοῦτο ἐπικαλεσθῆ. Πότε δὲ ἠκούσθη, ὅτι αἱ ἀναμέσον τῶν Πατέρων

καὶ Ἀρχιεπισκόπου διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας; Ἄν ποτε τοιοῦτό τι ἐγένετο, ἐγένετο, καθότι ὁ τότε Μακ. Ἱεροσολύμων ἐνεδήμει εἰς βρσιλεύουσαν. Τὸ τοῦ Ἱεροσολύμων μὲν τοι τοῦτο δικαίωμα ἀνέπαφον καὶ ἐγκυρον ἔσαι διετέλει, οὐδαμῶς ἐκ τούτου παραβλαπτομένων τῶν τῆς Μονῆς, ἀδουλώτου καὶ ἀδεσπότου οὔσης, προνομίων καὶ δικαιωμάτων. Τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις πολλοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αἰοιδίου Οἴκου. Πατριάρχου Μεθοδίου ἐν ἔτει αἰχμα ἐκδοθὲν Πατριάρχ. καὶ Συνοδικὸν ἐν μεμβράναις Σιγίλλιον, λέγον οὕτω: «κάπιτούτοις τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔχειν ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ὑπ' αὐτοῦ ἀνακρινόμενος κατὰ τοὺς Θεῖους Κανόνας, κατ' οὐδὲν ἐκ τούτων παραβλαπτομένων τῶν προνομίων τοῦ Μοναστηρίου κ. τ. λ. » καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου ἐν ἔτει αἰχμ., λέγον οὕτως: «ὁ δὲ τοῦ Σιναίου ὄρους Ἐπίσκοπος . . . ὑπάρχει καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσχεται Ἀρχιεπίσκοπος, ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ Ὁρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων . . . καὶ πρὸς ἐκείνον τὴν ἀναφορὰν κεκτημένος» καὶ τὸ ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερουσαλήμ Δοσιθέου, τοῦ εὐκλεοῦς ἐκεῖνου τῶν Κανόνων ἐρμηνευτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρος, λέγον οὕτως: «εἰ μὴ διορθοῦται (ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δηλ.) ἐγκαλεῖται ὑπὸ τῆς Συνάξεως εἰς τὸν κατὰ καιροῦς Μακαριώτατον καὶ ἀγιώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων,» ὡς τοῦτο καὶ ἄλλοτε καὶ ἤδη γέγονε, μηδεμιᾶς ἄλλης ἀρχῆς δυναμένης ἐπεμβῆναι.

Ἐνώπιον τοιούτων ἡλίου φαινοτέρων ἀποδείξεων, ἐνώπιον τῆς ἀκριβοῦς ἐκείνης καὶ ἀληθοῦς, εἰ καὶ συνοπτικῆς, ἐκθέσεως καὶ ἀφηγήσεως τῶν τοῦ τέως ἀγίου Σιναίου ἀνοσιουργιῶν, ἐνώπιον τοιούτων πραγμάτων, ἀφ' ὧν ἀγλαὸν καὶ λαμπρὸν καταφαίνεται τὸ δίκαιον τῆς Βασιλικῆς ταύτης Μονῆς καὶ τῆς Σιναιτικῆς ἀδελφότητος, μηχανορραφεῖτω ὁ τέως οὗτος ἅγιος Σιναίου καὶ ὑποχθόνια ἐργάζεσθω καὶ ἐν φρεσὶ Σατανικοῦς σκοποῦς ὑποκρυπτέτω, ὅσους ἂν βούληται, καὶ τὴν ἐξόντωσιν γεραροῦ Καθιδρύματος ἐωσφορικῶς δικαιοῦσθω! Ἡμεῖς, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, ἰσχυροὶ ἐν τῷ δικαίῳ ἐσμεν καὶ μεθ' Ἡμῶν ὁ Θεός, ὅ μὴ ἐγκαταλείπων κατὰ τὸν Προφητάνακτα τὰ ἑαυτοῦ σκηνώματα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τὰς ἐλπίδας τιθέμενοι, πεποιθήμεν, ὅτι πηδαλιουχήσομεν τὸ τοῦ Σινᾶ σκάφος εἰς λιμένα βιβλῶν καὶ γαλήνων, ἀπὸ τῆς τρικυμίας τοῦ ἀγλαῶν τοῦτο σκήνωμα διασώζοντες καὶ ἀπὸ χειρῶν ἀδίκων λυτροῦντες, χειρῶν ἀνδρῶν, ὅς ἠρήμωσε καὶ ἠφάνισε τοῦτο καὶ δι' ὃν δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι στένων καὶ τρέμων ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ ἀδελφοκτόνος Κάιν!

Κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ Σωτ. ἔτους 1867.

Ἡ ἐν Τζουβανίᾳ Ἱερὰ τῶν Πατέρων Σύναξις:

† Δικαῖος Ἀρχιμανδρίτης	ΚΥΡΙΑΛΟΣ	Σιναιτῆς.
† Ἀρχιμανδρίτης	ΝΕΟΦΥΤΟΣ	»
† Ἀρχιμανδρίτης	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	»
† Οἰκονόμος Πρωτοσύγκελλος	ΑΝΘΙΜΟΣ	»
† Πρωτοσύγκελλος	ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ	»

† Πρωτοσύγκελλος ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ	Σιναΐτης.
† Πρωτοσύγκελλος ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	»
† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πνευματικός	»
† ΠΑΙΣΙΟΣ μοναχός	»
† ΦΙΛΟΘΕΟΣ μοναχός	»
† Ὁ τῆς Τζουβανίας Σκευοφύλαξ ΜΑΚΑΡΙΟΣ	»

Ἐνεργούσα καὶ ὡς πληρεξουσία ἐπιτετραμμένη τῶν ἐν ταῖς διακονίαις, οἵτινές εἰσιν οἱ ἑξῆς :

† Ἀρχιμανδρίτης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	Σιναΐτης	καὶ ἐπίτροπος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
† Πρωτοσύγκ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ	καὶ Οἶκον.	Ῥόδου Σιναΐτης.
† Πρωτοσύγκελλος ΑΝΘΙΜΟΣ	Σιναΐτης	καὶ περιοδευτῆς ἐν Ἀτταλείᾳ.
† ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ Ἱερομόναχος	Σιναΐτης	καὶ ἑξάρχος ἐν Ἱεροσολύμοις.
† Πρωτοσύγκελλος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	Σιναΐτης	καὶ Γενικός Ἐξάρχος ἐν Ἑλλάδι.
† Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	Σιναΐτης	καὶ Οἰκονόμος ἐν Κύπρῳ.
† ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ἱερομ.	Σιναΐτης	καὶ ἐπίτροπος τοῦ μετοχίου «Βασίλεια» ἐν Κύπρῳ.
† ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Ἱεροδ.	Σιναΐτης	καὶ Οἶκον. ἐν Κύπρῳ.
† ΣΥΜΕΩΝ Μοναχός	»	»
† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ἱερομ.	»	»

Καὶ ἡ λοιπὴ ἐν Τζουβανία ἀδελφότης:

† ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ἱεροδιάκονος	Σιναΐτης
† ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ἱεροδιάκονος	»
† ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΗΣΑΙΑΣ μοναχὸς	»
† ΑΓΑΠΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΜΑΚΑΡΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ μοναχὸς	»
† ΧΡΗΣΤΟΣ δόκιμος	»
† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ δόκιμος	»
† ΝΙΚΟΛΑΟΣ δόκιμος	»

Καὶ οἱ ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἐνασκούμενοι Πατέρες:

† Ἀνθέμιος ΔΙΚΑΙΟΣ	Σιναΐτης.
† ΓΕΡΜΑΝΟΣ Πρωτοσύγκελλος	»
† ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ	»
† Ὁ τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου Σκευοφύλαξ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	
Σιναΐτης.	
† Οἰκονόμος ΙΑΚΩΒΟΣ	Σιναΐτης.
† ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Ἱερομόναχος	»
† ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ἱερομόναχος	»
† ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ μοναχὸς	»
† ΚΥΡΙΛΛΟΣ	»
† ΚΟΣΜΑΣ	»
† ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»
† ΓΑΛΑΚΤΙΩΝ	»
† ΗΣΑΙΑΣ	»
† ΙΩΒ	»

† ΔΑΝΙΗΛ	μοναχός	Συναΐτης.
† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	»	»
† ΔΑΜΙΑΝΟΣ	»	»
† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ	»	»
† ΙΕΡΟΘΕΟΣ	»	»
† ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	δόκιμος	»
† ΓΕΩΡΓΙΟΣ	»	»
† ΜΑΝΟΛΗΣ	»	»
† ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΣ	μοναχός	»
† ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ	»	»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020829

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

AKADEMIA

ACHNEN